

Professor Wilhelm Rasmussen død

109074

Rasmussen fotografert på Stiklestad sammen med Quisling.

Fotk
09
Gland

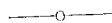
En av Norges største billedhuggere gjennom alle tider, vår gamle kampfelle, professor Wilhelm Rasmussen, er avgått ved døden, 86 år gammel. Det er opploftende å kunne notere at hans gamle assistent Per Palle Storm minnes ham med vakre ord i AFTENPOSTEN. Ellers har det vært pinlig taust i pressen.

Wilhelm Rasmussen ble i 1921 utnevnt til professor i billedhuggerkunst ved Statens kunstakademi og har opp gjennom årene skapt en rekke billedhuggerverker som vil bli stående som monumenter over den døde kunstner. Palle Storm nevner skulpturene på Domkirken i Trondheim, Olav Trygvasson-søylen samme steds, statuen av Frederik II i Fredrikstad, monumentalbysten av Fernanda Nissen i Oslo og den Eidsvollssøylen som skammelig nok ennå ikke er reist. Men også i sine portrettbyster har han ydet det fremragende. Palle Storm nevner bystene av Magnus Poulsson, Harald Stormoen, Olav Aukrust og Bjørn Bjørnson.

I tillegg til disse arbeider vil vi for egen regning nevne den vakre utforming av festplassen på Stiklestad, som ble revet ned i 1945, og hans kjente byste av Vidkun Quisling.

Som så mange andre av våre fremste og mest nasjonalbevisste kunstnere på de forskjellige områder sluttet også Wilhelm Rasmussen opp

om NASJONAL SAMLING og var bl. a. medlem av kulturtinget. Han delte kår med oss andre i konsentrasjonsleiren på Flebu, og han bevarte sin stolte holdning helt til det siste. Også vårt blad regnet ham som en av sine venner.

Professor Wilhelm Rasmussen var den fødte billedhugger: han arbeidet kun med masser og størrelser og var fri for alt fikst og mondent, dertil var han en herlig lærer som var åpen for enhver elevs personlighet og alltid positiv i sin veiledning.

Alle hans verker: skulpturene på Domkirken i Trondheim, Olav Trygvasson-søylen i samme by, statuen av Frederik den annen i Fredrikstad, monumentalbysten av Fernanda Nissen i Oslo og Eidsvollssøylen, som han altså ikke skulle få fullført, vidner om hans sikre proporsjonssans og kraftige utforming.

Kunstnerisk nådde han kanskje høyest i sine portrett-byster, hvorav de av Magnus Poulsson, Harald Stormoen, Olav Aukrust og Bjørn Bjørnson er blant de betydeligste i nyere tids skulptur. Alle disse hodene er formet med storladet karakteristikk og skulpturalt mesterskap.

Mange norske billedhuggere har vært professor Rasmussens elever og noen få har hatt gleden av å arbeide sammen med ham på hans verksted.

Han var alltid vennlig mot oss assistenter og eide stor charme som fengslet alle som kom i berøring med ham.

Wilhelm Rasmussen var personlig en meget beskjeden kunstner som helt opp i sin høye alder gikk på utstillinger og fulgte med levende interesse sine yngre og yngste kollegers utvikling.

Til tross for at synet gradvis sviktet i de siste årene og han bare med stor vanskelighet kunne gå, arbeidet han ukuelig videre med sin kunst og han utstilte på siste høstutstilling en helt ny og meget vakker kvinnebyste.

Alle de som har nytt godt av professor Rasmussens undervisning på akademiet vil minnes ham i takknemlighet.

Per Palle Storm.

V 15.06.1879

Wilhelm Robert Rasmussen var født i Skien 15. juni 1879 og oppholdt seg som ung mann noen år i Amerika. Etter hjemkomsten gikk han inn på Kunst- og Håndverksskolen, hvor Brynjulf Bergslien lærte ham å modellere. Deretter oppholdt Rasmussen seg lenge i utlandet i studieøyemed og ble så — etter anbefaling av Gustav Vigeland — ansatt som billedhugger ved Domkirken i Trondheim. Han var der i 12 år og utførte i denne tid korbueutsmykningen og flere hundre skulpturarbeider. Han var også lærer ved arki-

Wilhelm Rasmussen, fotografert utenfor sitt hjem i Asker.

tektavdelingen ved Norges Tekniske Høyskole. Blant hans største arbeider i yngre år er Frederik II-monumentet i Fredrikstad og Olav Trygvasson-monumentet i Trondheim. Høsten 1921 ble Rasmussen utnevnt til professor i billedhuggerkunst ved Statens kunstakademi.